

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

16 décembre 2020

PROJET DE LOI

**portant des mesures de soutien temporaires
en raison de la pandémie
du COVID-19**

AMENDEMENTS

déposés en séance plénière

Voir:

Doc 55 **1674/ (2020/2021):**

001: Projet de loi.

002 à 005: Amendements.

006 et 007: Rapports.

008: Texte adopté par les commissions.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

16 december 2020

WETSONTWERP

**houdende tijdelijke ondersteunings-
maatregelen ten gevolge
van de COVID-19-pandemie**

AMENDEMENTEN

ingediend in de plenaire vergadering

Zie:

Doc 55 **1674/ (2020/2021):**

001: Wetsontwerp.

002 tot 005: Amendementen.

006 en 007: Verslagen.

008: Tekst aangenomen door de commissies.

03776

N° 1 DE M. LOONES ET CONSORTS

Art. 3/1 (nouveau)

Dans le titre 2, insérer un chapitre 1er/1 intitulé “TVA applicable au secteur horeca”, qui contient un article 3/1 rédigé comme suit:

“Art. 3/1. Dans l’article 1er/1 de l’arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux, inséré par l’arrêté royal du 8 juin 2020, les mots “31 décembre 2020” sont remplacés par les mots “30 juin 2021”.”

JUSTIFICATION

Depuis le 19 octobre 2020, la fermeture des établissements horeca est à nouveau appliquée¹ comme mesure pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19. Les établissements horeca ne peuvent dès lors pas bénéficier du taux réduit de TVA de 6 % instauré temporairement pour la fourniture de repas et de boissons non alcoolisées à consommer sur place.

Le premier ministre, M. Alexander De Croo, a déjà fait savoir que le secteur horeca ne pourrait pas ouvrir avant le 1er février 2021.² La réduction temporaire de la TVA à partir du 8 juin 2020 doit donner un ballon d’oxygène supplémentaire à l’horeca. Tant que les établissements horeca sont fermés, ils ne peuvent pas bénéficier de cette mesure positive. Nous proposons de prolonger l’application du taux réduit de TVA de 6 % pour le secteur horeca jusqu’au 30 juin 2021.

¹ Article 6 de l’arrêté ministériel du 18 octobre 2020 portant des mesures d’urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19, prolongé par l’article 6 de l’arrêté ministériel du 28 octobre 2020 portant des mesures d’urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19.

² “Horeca dreigt pas volgend jaar weer open te gaan: “Bloody Friday voor onze sector”, 27 novembre 2020, www.hln.be; Horeca Vlaanderen: “Uitbaters beseffen nu dat sluiting nog nodig is”, 27 novembre 2020, www.hbvl.be.

Nr. 1 VAN DE HEER LOONES c.s.

Art. 3/1 (nieuw)

In titel 2 een hoofdstuk 1/1 invoegen met als opschrift “BTW horeca”, dat een artikel 3/1 bevat, luidende:

“Art. 3/1. In artikel 1er/1 van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 8 juni 2020, worden de woorden “31 december 2020” vervangen door de woorden “30 juni 2021”.”

VERANTWOORDING

Sinds 19 oktober 2020 zijn horecazaken opnieuw gesloten¹ als maatregel om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken. Bijgevolg hebben horecazaken geen baat bij het tijdelijk ingevoerde verlaagde btw-tarief van 6 % voor maaltijden en niet-alcoholische dranken die ter plaatsen worden verbruikt.

De eerste minister, Alexander De Croo, heeft al te kennen gegeven dat de horeca niet mag openen voor 1 februari 2021.² De tijdelijke btw-verlaging vanaf 8 juni 2020 moet de Belgische horeca extra zuurstof te geven. Zolang horecazaken gesloten zijn, hebben zij geen baat bij deze positieve maatregel. Wij stellen voor de toepassing van het verlaagd BTW-tarief van 6 % voor de HORECA te verlengen tot 30 juni 2021.

Sander LOONES (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)
Joy DONNÉ (N-VA)
Wim VAN der DONCKT (N-VA)

¹ Artikel 6 van het Ministerieel besluit van 18 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, verlengd bij artikel 6 van ministerieel besluit 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

² “Horeca dreigt pas volgend jaar weer open te gaan: “Bloody Friday voor onze sector”, 27 november 2020, www.hln.be; Horeca Vlaanderen: “Uitbaters beseffen nu dat sluiting nog nodig is”, 27 november 2020, www.hbvl.be.

N° 2 DE MMES MATZ ET FONCK ET M. MAXIME PRÉVOT

Art. 14/1 (nouveau)

Dans le titre 4, sous un nouveau chapitre 5/1 intitulé “Prime d’encouragement au personnel soignant”, insérer un article 14/1, rédigé comme suit:

“Art. 14/1. Dans l’article 38 du Code des impôts sur les revenus 1992 sont apportées les modifications suivantes:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er est complété par le 36° suivant:

“36° la prime d’encouragement pour le personnel hospitalier ayant travaillé du 1er septembre 2020 au 30 novembre 2020 dans un hôpital général ou psychiatrique du secteur privé ou public.”;

2° le paragraphe 1er est complété par l’alinéa suivant:

“Les rémunérations visées à l’alinéa 1er, 36°, sont mentionnées sur la note de calcul qui est jointe à l’avertissement-extrait de rôle en matière d’impôt des personnes physiques du bénéficiaire.”.

JUSTIFICATION

Le gouvernement fédéral a prévu d’octroyer au personnel hospitalier une prime destinée à les encourager et à reconnaître leurs mérites à l’occasion de la mobilisation pendant la 2e vague de la pandémie de COVID-19.

Les travailleurs ayant presté à temps plein bénéficient d’un montant de 985 euros bruts et ceux ayant presté à temps partiel d’un montant adapté à due concurrence.

On apprend que cette prime sera taxée et ce très probablement au taux marginal, ce qui fait qu’il n’en restera qu’à peine plus que la moitié.

Ce qui vaut pour la prime octroyée par le gouvernement fédéral vaut également pour les primes octroyées par les

Nr. 2 VAN DE DAMES MATZ EN FONCK EN DE HEER MAXIME PRÉVOT

Art. 14/1 (nieuw)

In titel 4, in een nieuw hoofdstuk 5/1 met als opschrift “Aanmoedigingspremie voor het zorgpersoneel”, een artikel 14/1 invoegen, luidende:

“Art. 14/1. In artikel 38 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 12°, luidende:

“36° de aanmoedigingspremie voor het ziekenhuispersoneel dat van 1 september 2020 tot 30 november 2020 heeft gewerkt in een algemeen of psychiatrisch ziekenhuis van de privé of de overheidssector.”;

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De bezoldigingen als bedoeld in het eerste lid, 36°, worden vermeld op de berekeningsnota die bij het aanslagbiljet van de personenbelasting van de rechthebbende is gevoegd.”.

VERANTWOORDING

De federale regering kent de ziekenhuispersoneelsleden een aanmoedigingspremie toe ter erkenning van de verdiensten waarvan zij naar aanleiding van de verhoogde inzet tijdens de tweede golf van de COVID-19-pandemie blijf hebben gegeven.

De werknemers die voltijds aan de slag zijn, ontvangen een premie van 985 euro bruto, en de deeltijdwerkers een verhoudingsgewijs berekend bedrag.

Naar verluidt, zal die premie worden belast, wellicht tegen het marginaal tarief, waardoor er in werkelijkheid amper iets meer dan de helft van zal overschieten.

Wat geldt voor de premie die de federale regering toekent, geldt eveneens voor de premies die de deelstaten toekennen

entités fédérées pour les membres du personnel soignant qui en relèvent.

Pour que les bénéficiaires puissent bénéficier d'une exemption fiscale sur cette prime de 985 euros maximum, l'article 38 du Code des impôts sur les revenus 1992 est adapté en ce sens.

Vanessa MATZ (cdH)
Catherine FONCK (cdH)
Maxime PRÉVOT (cdH)

aan de zorgpersoneelsleden die onder hun bevoegdheid vallen.

Dit amendement beoogt artikel 38 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 aan te passen opdat die premie van maximaal 985 euro fiscaal zou vrijgesteld zijn.

N° 3 DE MME VAN PEEL

Art. 27/1 (nouveau)

Dans le chapitre 4, insérer un article 27/1 rédigé comme suit:

“Art. 27/1. Dans l’article 3 de loi du 24 juin 2020 octroyant un complément temporaire aux indemnités d’incapacité primaire, deux alinéas rédigés comme suit sont insérés entre les alinéas 1er et 2:

“Les titulaires visés à l’alinéa 1er ne peuvent prétendre à l’indemnité d’incapacité primaire complémentaire que pour les jours d’activité ordinaire pour lesquels leurs prestations de travail auraient été temporairement réduites ou suspendues en application des articles 26, 51 et 77/4 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, et pour lesquels ils n’auraient donc pas pu prétendre à un salaire, s’ils n’avaient pas été dans l’impossibilité de travailler.”

Par dérogation à l’alinéa deux, la majoration de 5,63 euros du montant journalier de l’indemnité d’incapacité primaire complémentaire, visée à l’article 4, est uniquement octroyée aux titulaires visés à l’alinéa 1er pour les jours d’activité ordinaire pour lesquels leurs prestations de travail auraient été temporairement réduites ou suspendues en application de l’article 26 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, et pour lesquels ils n’auraient donc pas pu prétendre à un salaire, s’ils n’avaient pas été dans l’impossibilité de travailler.”

JUSTIFICATION

Nous estimons qu’il est logique que les personnes mises en chômage temporaire durant la crise du coronavirus ne soient pas pénalisées financièrement si elles tombent malades. Le champ d’application de la loi du 24 juin 2020 ne vise toutefois pas seulement les personnes en incapacité de travail en chômage temporaire. Il s’étend à toutes les personnes en incapacité de travail à partir du 1er mars 2020. Or, il n’est pas vraiment justifié de favoriser les personnes

Nr. 3 VAN MEVROUW VAN PEEL

Art. 27/1 (nieuw)

In hoofdstuk 4, een artikel 27/1 invoegen, luidende:

“Art. 27/1. In artikel 3 van de wet van 24 juni 2020 houdende toekenning van een tijdelijke aanvulling op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid, worden tussen het eerste en het tweede lid twee leden ingevoegd, luidende:

“De gerechtigden bedoeld in het eerste lid kunnen enkel aanspraak maken op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering voor de dagen van gewone activiteit waarop hun arbeidsprestaties tijdelijk vermindert of geschorst hadden geweest in toepassing van de artikelen 26, 51 en 77/4 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, en zij dus geen aanspraak hadden kunnen maken op een loon, indien zij niet in de onmogelijkheid hadden verkeerd om te werken.

In afwijking van het tweede lid, wordt de verhoging van het dagbedrag van de aanvullende primaire arbeidsongeschiktheidsuitkering met 5,63 euro, zoals bedoeld in artikel 4, enkel toegekend aan de gerechtigden bedoeld in het eerste lid voor de dagen van gewone activiteit waarop hun arbeidsprestaties tijdelijk vermindert of geschorst zouden geweest zijn in toepassing van artikel 26 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, en zij dus geen aanspraak hadden kunnen maken op loon, indien zij niet in de onmogelijkheid hadden verkeerd om te werken.”

VERANTWOORDING

We vinden het logisch dat personen die op een tijdelijke werkloosheidsuitkering terecht komen tijdens de coronacrisis niet financieel worden benadeeld omdat ze toevallig ziek worden. Het toepassingsgebied van de wet van 24 juni 2020 is echter ruimer dan de tijdelijk werkloze arbeidsongeschikten. Het omvat alle personen die vanaf 1 maart 2020 in arbeidsongeschiktheid terecht komen. Er zijn weinig redenen om arbeidsongeschikten die bij arbeidsgeschiktheid gewoon

en incapacité de travail qui, si elles avaient été capables de travailler, auraient pu continuer à travailler normalement et n'auraient pas été en chômage temporaire, par rapport aux autres personnes en incapacité de travail, simplement parce qu'elles sont tombées malades après le 1er mars. Ne pas octroyer le même avantage aux personnes tombées malades, par exemple, le 29 février 2020 nous semble arbitraire et donc contraire au principe d'égalité. Notre jurisprudence postule en effet que toute différence de traitement entre les personnes doit reposer sur un critère objectif et être raisonnablement justifiée en fonction de l'objectif et des conséquences de la disposition prise.

L'article 56 de la loi du 3 juillet 1978 établit d'ailleurs déjà une distinction entre les personnes en incapacité de travail qui, si elles n'avaient pas été malades, auraient pu percevoir un salaire, et les personnes qui n'auraient pas pu en obtenir en raison, notamment, d'une situation de chômage temporaire. Ce dernier groupe ne peut actuellement pas prétendre à un salaire garanti à charge de l'employeur en cas de maladie. Par analogie, nous souhaiterions que l'indemnité d'incapacité primaire complémentaire ne soit accordée qu'aux personnes en incapacité de travail qui, si elles n'avaient pas été dans l'impossibilité de travailler, auraient été mises au chômage temporaire. Cela permettra de garantir une égalité de traitement entre les chômeurs temporaires malades et non malades.

On observera que le supplément de 5,63 euros par jour pour les chômeurs temporaires n'est accordé qu'en cas de force majeure (et pas en cas de chômage temporaire pour d'autres raisons). Nous adaptons dès lors la loi du 24 juin en ce sens afin que le supplément ne soit accordé qu'aux personnes en incapacité de travail qui, si elles n'avaient pas été malades, auraient été mises en chômage temporaire pour cause de force majeure.

hadden kunnen doorwerken en niet op tijdelijke werkloosheid zouden terecht komen, te bevoordelen ten opzichte van andere arbeidsongeschikten, louter omwille van het loutere feit dat zij toevallig ziek zijn geworden na 1 maart. Hetzelfde voordeel niet toekennen aan personen die toevallig op 29 februari 2020 ziek geworden zijn, lijkt ons arbitrair en bijgevolg in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Onze rechtspraak houdt er immers rekening mee dat een verschillende behandeling tussen personen berust op een objectief criterium en redelijk verantwoord is, in functie van het doel en de gevolgen van de genomen bepaling.

Het is ook zo dat artikel 56 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten vandaag ook al een onderscheid maakt tussen arbeidsongeschikten die wanneer zij niet ziek waren in de onmogelijkheid hadden verkeerd om een loon te verdienen, en zij waarbij dit wegens onder andere tijdelijke werkloosheid niet het geval zou zijn. Die laatste groep kan vandaag geen aanspraak maken op een gewaarborgd loon ten laste van de werkgever in geval van ziekte. Evenzo zouden we de aanvullende primaire arbeidsongeschiktheidsuitkering enkel willen toekennen aan de arbeidsongeschikten die, indien zij niet in de onmogelijkheid hadden verkeerd om te werken, op tijdelijke werkloosheid zouden geplaatst zijn. Aldus wordt een gelijke behandeling van zieke en niet-zieke tijdelijke werklozen mogelijk.

Het valt op dat dat de toeslag van 5,63 euro per dag bij tijdelijk werklozen enkel wordt toegekend bij tijdelijke werkloosheid wegens overmacht (en niet bij tijdelijke werkloosheid om andere redenen). We passen de wet van 24 juni 2020 dan ook in die zin aan zodat het supplement enkel wordt toegekend aan arbeidsongeschikten die op tijdelijke werkloosheid wegens overmacht zouden geplaatst zijn bij niet-ziekte.

Valerie VAN PEEL (N-VA)